"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ବୈଜୟନ୍ତୀ ମାଳା ଅର୍ଥାତ୍ ବିଜୟ ମାଳାରେ ଆସିବା ପାଇଁ ବାବାଙ୍କୁ ନିରନ୍ତର ମନେପକାଅ, ନିଜର ସମୟ ନଷ୍ଟ କର ନାହିଁ, ପାଠପଢାରେ ପୂରା ପୂରା ଧ୍ୟାନ ଦିଅ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ବାବା ନିଜର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ କେଉଁ ଗୋଟିଏ ଅନୁରୋଧ କରୁଛନ୍ତି ?

ଉତ୍ତର:- ବାବା ଏହି ଅନୁରୋଧ କରୁଛନ୍ତି — ମିଠା ମିଠା ପିଲାମାନେ ଭଲ ଭାବରେ ପାଠ ପଢ । ବାବାଙ୍କର ଇଜ୍ଜତ ରଖ । ଏପରି କୌଣସି ଖରାପ କାମ କର ନାହିଁ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ବାବାଙ୍କ ନାମ ବଦନାମ ହେବ । ସତ୍ୟ ପିତା, ସତ୍ୟ ଶିକ୍ଷକ ସତ୍‌ଗୁରୁଙ୍କର କେବେ ହେଲେ ନିନ୍ଦା କରାଅ ନାହିଁ । ପ୍ରତିଜ୍ଞା କର — ଯେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଠପଢା ଚାଲିଥିବ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପବିତ୍ର ନିଶ୍ଚିତ ରହିବୁ ।

ଗୀତ:- ତୁହ୍ମେଁ ପାକେ ହମନେ ଜହାଁ ପା ଲିୟା ହେଁ....

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଏକଥା କିଏ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ତୁମକୁ ପାଇ ଆମେ ସାରା ଜଗତର ରାଜତ୍ୱ ପାଉଛୁ ? ଏବେ ତୁମେମାନେ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ହେବା ସହିତ ସନ୍ତାନ ମଧ୍ୟ ହୋଇଛ । ତୁମେମାନେ ହିଁ ଏବେ ଜାଣୁଛ ବେହଦର ବାବା ଆମମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବସି ଆମେମାନେ ରାଜଯୋଗ ଶିଖୁଛୁ ଅର୍ଥାତ୍ ବିଶ୍ୱର ଦ୍ୱିମୁକୁଟଧାରୀ ରାଜକୁମାର କୁମାରୀ ହେବା ପାଇଁ ଏଠାକୁ ପାଠ ପଢିବାକୁ ଆସୁଛୁ ପଢୁଛୁ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଏହି ଗୀତର ଗାୟନ କରାଯାଉଛି । ଏବେ ବୁଦ୍ଧିବଳ ଦ୍ୱାରା କେବଳ ତୁମେମାନେ ହିଁ ଜାଣୁଛ ଯେ ଆମେ ବିଶ୍ୱର ମହାରାଜା-ମହାରାଣୀ ହେବୁ । ବାବା ଜ୍ଞାନର ସାଗର, ପରମ ଶିକ୍ଷକ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି । ଆତ୍ମା ଏହି ଶରୀରରୂପୀ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଦ୍ୱାରା ଜାଣିଛି ଯେ ଆମେ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ବିଶ୍ୱର ମୁକୁଟଧାରୀ ରାଜକୁମାର-ରାଜକୁମାରୀ ହେବାପାଇଁ ପାଠଶାଳାରେ ବସିଛୁ । ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କର କେତେ ନିଶା ରହିବା ଉଚିତ୍ । ତେଣୁ ନିଜ ମନକୁ ପଚାର — ଆମ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଏତିକି ନିଶା ରହିଛି ? ଏହା କୌଣସି ନୁଆ କଥା ମଧ୍ୟ ନୁହେଁ । ଆମେ କଳ୍ପ କଳ୍ପ ବିଶ୍ୱର କ୍ରାଉନ୍ ପ୍ରିନ୍ସ-ପ୍ରିନ୍ସେସ୍ ହେବା ପାଇଁ ବାବାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସୁଛୁ । ସେ ଆମର ବାବା, ସେ ପିତା ଏବଂ ଶିକ୍ଷକ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ଯଦି ବାବା ପଚାରୁଛନ୍ତି, ତେବେ ସମସ୍ତେ କହୁଛନ୍ତି, ଯେ ଆମେ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ ମୁକୁଟଧାରୀ ରାଜକୁମାର-କୁମାରୀ ଅଥବା ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ହେବୁ । ତେଣୁ ନିଜର ମନକୁ ପଚାରିବା ଉଚିତ୍, ଆମେ ସେହିପରି ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛୁ ? ବେହଦର ବାବା ଯିଏ ସ୍ୱର୍ଗର ସମ୍ପତ୍ତି ଦେବାକୁ ଆସିଛନ୍ତି, ସେ ଆମର ପିତା-ଶିକ୍ଷକ-ଗୁରୁ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ତେଣୁ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସମ୍ପତ୍ତି ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚୟ ଦେଉଥିବେ । ତେବେ ନିଜକୁ ଦେଖିବା ଦରକାର ମୋର ଏତିକି ଖୁସି ରହୁଛି ଯେ ଯେଉଁ ପାଠ ଆମେ ପଢୁଛୁ, କାଲି ମୁକୁଟଧାରୀ ରାଜକୁମାର ହେବୁ ? କାହିଁକି ନା ଏହା ସଂଗମ ଅଟେ ନା । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେମାନେ ଏ ପାରିରେ ଅଛ, ପୁଣି ସେ ପାରିରେ ଥିବା ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଯିବା ପାଇଁ ପାଠ ପଢୁଛ । ଆମେ ସର୍ବଗୁଣ ସମ୍ପନ୍ନ, ୧୬ କଳା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ହିଁ ସେଠାକୁ ଯିବୁ । ତେଣୁ ନିଜକୁ ପଚାରିବା ଉଚିତ୍, ଆମେ ସେହିପରି ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଛୁ କି ? ଏକଥା କେବଳ ଜଣେ ନାରଦଙ୍କର ନୁହେଁ । ପୂର୍ବରୁ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ମଧ୍ୟ ଭକ୍ତ ଥିଲ । ଏବେ ବାବା ଭକ୍ତିରୁ ମୁକ୍ତି କରାଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମେ ବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହୋଇ ତାଙ୍କଠାରୁ ବର୍ସା ନେବା ପାଇଁ, ବିଶ୍ୱର କ୍ରାଉନ୍ ରାଜକୁମାର ହେବା ପାଇଁ ଆସିଛୁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ନିଜର ଗୃହସ୍ଥ ବ୍ୟବହାରରେ ରୁହ । ବାନପ୍ରସ୍ଥୀମାନେ ଗୃହସ୍ଥ ବ୍ୟବାହାରରେ ରହିନଥାନ୍ତି ଏବଂ କୁମାର-କୁମାରୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଗୃହସ୍ଥ ବ୍ୟବହାରରେ ରହନ୍ତି ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କର ତାହା ହେଲା ଛାତ୍ର ଜୀବନ । ବ୍ରହ୍ମଚର୍ଯ୍ୟ ଅବସ୍ଥାରେ ହିଁ ପାଠପଢିଥା'ନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଉଚ୍ଚ ପାଠପଢା, ଯେଉଁଥିରେ ସବୁବେଳ ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ପଡିବ । ଦୁନିଆର ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀମାନେ ବ୍ରହ୍ମଚର୍ଯ୍ୟରେ ପାଠପଢି ପୁଣି ବିକାରୀ ହୋଇଯାଇଥା'ନ୍ତି । ଏଠାରେ ତୁମେମାନେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ରହ୍ମଚର୍ଯ୍ୟରେ ରହି ପାଠ ପଢୁଛ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ହେଉଛି ପବିତ୍ରତାର ସାଗର, ତୁମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି କରାଉଛି । ତୁମେମାନେ ଜାଣୁଛ ଅଧାକଳ୍ପ ଆମେ ପବିତ୍ର ଥିଲୁ । ବାସ୍ତବରେ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲୁ ବାବା ଆମେ କାହିଁକି ପବିତ୍ର ନ ହେବୁ ଆଉ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆର ମାଲିକ ନହେବୁ । ଆମର ବାବା କେତେ ବଡ, ସାଧାରଣ ଶରୀର ଥାଇ ମଧ୍ୟ, ଆତ୍ମାରେ ନିଶା ଚଢୁଛି ନା । ବାବା ପବିତ୍ର କରାଇବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି ।

ପିଲାମାନଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ବିକାରରେ ଯାଇ ଯାଇ ଏବେ ବେଶ୍ୟାଳୟରେ ଆସି ପଡିଛ । ତୁମେ ସତ୍ୟଯୁଗରେ କେତେ ପବିତ୍ର ଥିଲ, ଏହି ରାଧା କୃଷ୍ଣ ପବିତ୍ର ରାଜକୁମାର-କୁମାରୀ ଅଟନ୍ତି ନା । ରୁଦ୍ରମାଳାକୁ ଦେଖ ଏବଂ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ମାଳାକୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖ । ରୁଦ୍ରମାଳା ପୁଣି ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ମାଳା ହେବ । ବୈଜୟନ୍ତୀ ମାଳାରେ ଆସିବା ପାଇଁ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି — ପ୍ରଥମେ ତୁମେ ନିରନ୍ତର ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କର, ନିଜର ସମୟ ନଷ୍ଟ କର ନାହିଁ । ଏହି କଉଡି ଅର୍ଥାତ୍ ବିନାଶୀ ଧନ ପଛରେ ଧାଇଁ ମାଙ୍କଡ ପରି ହୁଅ ନାହିଁ । ମାଙ୍କଡମାନେ ଚଣା ଖାଇଥା'ନ୍ତି । ଏବେ ତୁମକୁ ବାବା ରତ୍ନ ଦେଉଛନ୍ତି । ପୁଣି ବି ଯଦି କଉଡି ଅଥବା ଚଣା ପଛରେ ଧାଇଁବ ଅର୍ଥାତ୍ ବିନାଶୀ ଧନ ପଛରେ ଧାଇଁବ ତେବେ କ'ଣ ଅବସ୍ଥା ହେବ ? ପୁଣି ରାବଣର ବନ୍ଧନକୁ ଚାଲିଯିବ । ବାବା ବର୍ତ୍ତମାନ ଆସି ରାବଣର ବନ୍ଧନରୁ ମୁକ୍ତ କରୁଛନ୍ତି

। କହୁଛନ୍ତି — ଦେହ ସହିତ ଦେହର ସବୁ ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ବୁଦ୍ଧିରୁ ତ୍ୟାଗ କର । ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ନିଶ୍ଚୟ କର । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ କଳ୍ପ କଳ୍ପ ଭାରତକୁ ହିଁ ଆସୁଛି । ଭାରତବାସୀ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱର ମୁକୁଟଧାରୀ ରାଜକୁମାର-କୁମାରୀ କରାଉଛି । ବାବା କେତେ ସହଜ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି, ଏପରି ମଧ୍ୟ କହୁନାହାଁନ୍ତି ଯେ ୪-୮ ଘଣ୍ଟା ଆସି ବସ । ନା । ଗୃହସ୍ଥ ବ୍ୟବହାରରେ ରହି ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ନିଶ୍ଚୟ କରି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ତୁମେ ପତିତରୁ ପବିତ୍ର ହୋଇଯିବ । ବିକାରୀକୁ ପତିତ କୁହାଯାଇଥାଏ । ଦେବତାମାନେ ପବିତ୍ର, ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କର ମହିମାର ଗାୟନ କରାଯାଉଛି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ଦୁନିଆରେ ଅଳ୍ପକାଳ କ୍ଷଣଭଙ୍ଗୁର ସୁଖ ରହିଛି । ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ଠିକ୍ କହୁଛନ୍ତି, ସଂସାରର ସୁଖ କାଗ ବିଷ୍ଠା ସମାନ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣାନାହିଁ ଯେ ଦେବତାମାନେ କେତେ ସୁଖରେ ରହୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ରହୁଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ମନେକର । ତୁମେ ଆତ୍ମା, ନୁହେଁ କି ଦେହ । ଏହି ଦେହର ତୁମେ ମାଲିକ, ଦେହ ତୁମର ମାଲିକ ନୁହେଁ । ତେବେ ତୁମେମାନେ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇ ନେଇ ଏବେ ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଛ । ତୁମର ଆତ୍ମା ଏବଂ ଶରୀର ଉଭୟ ପତିତ ହୋଇଯାଇଛି । ତୁମେମାନେ ଦେହ-ଅଭିମାନୀ ହୋଇ ବହୁତ ପାପ କରିଛ । ଏବେ ତୁମକୁ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଏବେ ମୋ ସହିତ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଘରକୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ । ଆତ୍ମା ଏବଂ ଶରୀର ଉଭୟକୁ ଶୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମନମନାଭବ । ଅଧାକଳ୍ପ ହେବ ବାବା ତୁମକୁ ରାବଣଠାରୁ ସ୍ୱାଧୀନ କରି ଦେଇଥଲେ, ଏବେ ପୁଣି ସେହି ସ୍ୱାଧୀନତା ଦେଉଛନ୍ତି । ଅଧାକଳ୍ପ ତୁମେ ସ୍ୱାଧୀନ ରାଜ୍ୟ କର । ସେଠାରେ ୫ ବିକାରର ନାମ ହିଁ ରହିବ ନାହିଁ । ଏବେ ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେବାକୁ ପଡିବ । ତେଣୁ ନିଜକୁ ପଚାର — ଆମ ଭିତରେ ବିକାର କେତେ ରହିଛି ? ବାବା କହୁଛନ୍ତି ପ୍ରଥମେ ତ' ମୋତେ ମନେପକାଇବାକୁ ହେବ ପୁଣି କୌଣସି ଲଢେଇ ଝଗଡା ମଧ୍ୟ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ନଚେତ୍ ତୁମେ ପବିତ୍ର କିପରି ହେବ । ତୁମେ ଏଠାକୁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ମାଳାରେ ଗୁନ୍ଥା ହେବା ପାଇଁ ଆସିଛ । ଯଦି ଫେଲ୍ ହୋଇଯିବ ତେବେ ମାଳାରେ ଗୁନ୍ଥା ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । କଳ୍ପ କଳ୍ପର ବାଦଶାହୀ ମଧ୍ୟ ହରାଇଦେବ । ପୁଣି ଶେଷ ସମୟରେ ତୁମକୁ ବହୁତ ପଶ୍ଚାତାପ ମଧ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡିବ । ସ୍କୁଲରେ ପାଠ ପଢାର ମଧ୍ୟ ରେଜିଷ୍ଟର ରହିଥାଏ । ଶିକ୍ଷକ ପିଲାମାନଙ୍କ ଲକ୍ଷଣ ମଧ୍ୟ ଦେଖିଥା'ନ୍ତି । ଏହା ମଧ୍ୟ ପାଠପଢା, ସକାଳୁ ଉଠି ତୁମେ ସ୍ୱତଃ ଏହାକୁ ପଢ । ଦିନବେଳେ ତ' କର୍ମ କରିବାକୁ ହେବ । ଫୁରସତ ମିଳୁନାହିଁ ତେଣୁ ମନୁଷ୍ୟ ଭକ୍ତି ମଧ୍ୟ ସକାଳୁ ଉଠି କରିଥା'ନ୍ତି । ଏହା ହେଲା ଜ୍ଞାନମାର୍ଗ । ଭକ୍ତିରେ ମଧ୍ୟ ପୂଜା କରୁ କରୁ ପୁଣି ବୁଦ୍ଧିରେ କେହି ନା କେହି ଦେହଧାରୀର ସ୍ମୃତି ଆସିଯାଇଥାଏ । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେପକାଇବା ସମୟରେ ଧନ୍ଦା ଆଦି ମନେପଡିଯାଉଛି । ତେବେ ଯେତେ ଯେତେ ତୁମେ ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ରହିବ ସେତେ ସେତେ ପାପ ମଧ୍ୟ କଟିବାରେ ଲାଗିବ ।

ତୁମେମାନେ ଯେତେବେଳେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି କରି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପବିତ୍ର ହୋଇଯିବ ସେତେବେଳେ ଏହି ମାଳା ତିଆରି ହେବ । ଯଦି ପୂରା ପୁରୁଷାର୍ଥ ନକରିବ ତେବେ ପ୍ରଜାରେ ଚାଲିଯିବ । ଯଦି ଭଲ ଭାବରେ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗ ଲଗାଇବ, ପାଠ ପଢିବ, ନିଜର ସବୁକିଛି ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ ଟ୍ରାନ୍ସଫର କରିଦେବ ତେବେ ଭବିଷ୍ୟରେ ସବୁକିଛି ମିଳିଯିବ । ତୁମେମାନେ ଯାହାକିଛି ଈଶ୍ୱର ଅର୍ଥ ଦେଉଛ ପରଜନ୍ମରେ ତାର ରିଟର୍ଣ୍ଣ ମିଳୁଛି ନା । ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଡାଇରେକ୍ଟ ଆସିଛି । ଏବେ ତୁମେ ଯାହା କିଛି କରୁଛ ସବୁ ନିଜ ପାଇଁ । ମନୁଷ୍ୟ ଦାନ ପୁଣ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ତାହା ହେଉଛି ଇନ୍ଡାଇରେକ୍ଟ । ସେଥିପାଇଁ ବାବା ସାହାଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ବାବାଙ୍କୁ ବହୁତ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଛ । ଜାଣିଛ ଏହି ପଇସା ସବୁ ମାଟିରେ ମିଶିଯିବ । ତେଣୁ କାହିଁକି ଆମେ ବାବାଙ୍କର ସହଯୋଗୀ ନ ହେବା, ଈଶ୍ୱରୀୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସାହାଯ୍ୟ ନ କରିବା । ନଚେତ୍ ବାବା ରାଜତ୍ୱ କିପରି ସ୍ଥାପନ କରିବେ । ନା ତାଙ୍କର କୌଣସି ସେନା ଦଳ ଆଦି ଅଛନ୍ତି, ନା ହତିଆର ଅଛି । ସବୁ କିଛି ଗୁପ୍ତ ହେଉଛି । ଯେପରି କନ୍ୟାକୁ କେହି କେହି ଗୁପ୍ତରେ ଯୌତୁକ ଦେଇଥା'ନ୍ତି । ପେଟୀ ବନ୍ଦ କରି କନ୍ୟା ହାତରେ, ଚାବି ଦେଇଥା'ନ୍ତି । କେହି କେହି ତ' ବହୁତ ଶୋ କରନ୍ତି, କେହି ଗୁପ୍ତରେ ଦେଇଥା'ନ୍ତି । ବାବା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ସବୁ ହେଉଛ ସଜନୀ । ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ କରାଇବାକୁ ଆସିଛି । ତୁମେ ଗୁପ୍ତ ଭାବରେ ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଛ, ଏକଥା ଆତ୍ମା ଜାଣିଛି । ବାହାରର ଆକର୍ଷଣ ଆଡମ୍ବର କିଛି ହେଲେ ନାହିଁ । ଏହା ହେଉଛି ବିକାରୀ ପତିତ ଦୁନିଆ । ପୁଣି ବି ସୃଷ୍ଟିର ବୃଦ୍ଧି ନିଶ୍ଚୟ ହେବ । ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ଏଠାକୁ ଆସିବାକୁ ପଡିବ । ଆଗକୁ ଆହୁରି ଅଧିକ ଜନ୍ମ ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ହେବ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି, ଯେ ସେହି ହିସାବରେ ପୁରା ଶସ୍ୟ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବ ନାହିଁ । ଏବେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଆସୁରୀ ବୁଦ୍ଧି । ତୁମକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଈଶ୍ୱରୀୟ ବୁଦ୍ଧି ମିଳୁଛି । ଭଗବାନ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି ତେଣୁ ତାଙ୍କର କେତେ ସମ୍ମାନ ରଖିବା ଦରକାର । ତେଣୁ ଏହି ପାଠ କେତେ ଭଲ ଭାବରେ ପଢିବା ଦରକାର । କିନ୍ତୁ କେତେ ପିଲାଙ୍କର ପାଠପଢାରେ ସଉକ ନଥାଏ । ଏକଥା ତୁମମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିବା ଦରକାର ଯେ ଆମେ ବାବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କ୍ରାଉନ୍ ରାଜକୁମାର-କୁମାରୀ ହେଉଛୁ । ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋ ମତରେ ଚାଲ, ମୋତେ ମନେପକାଅ । ବାବା ବାରମ୍ବାର କହୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଆମେ ଭୁଲିଯାଉଛୁ । ଛାତ୍ର ଯଦି କହିବେ ଆମେ ପାଠ ଭୁଲିଯାଉଛୁ, ତେବେ ଶିକ୍ଷକ କ'ଣ କରିବେ! ଯୋଗ ନକରିଲେ ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ ନାହିଁ । ଶିକ୍ଷକ କ'ଣ ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ କୃପା ଅଥବା ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବେ ଯେ ଇଏ ପାସ୍ ହୋଇଯାଉ । ଏଠାରେ ଏହି ଆଶୀର୍ବାଦ କିମ୍ବା କୃପାର କଥା ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ପାଠପଢ । ଯଦିଓ ଧନ୍ଦା ଆଦି କରୁଛ, କିନ୍ତୁ ପାଠ ପଢିବା ଜରୁରୀ । ତମୋପ୍ରଧାନରୁ ସତ୍ୱପ୍ରଧାନ ହୁଅ, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ରାସ୍ତା ଦେଖାଅ । ନିଜ ମନକୁ ପଚାରିବା ଉଚିତ୍ ଯେ, ମୁଁ ବାବାଙ୍କର କେତେ ସହଯୋଗୀ ହୋଇଛି ? କେତେ ଜଣଙ୍କୁ ନିଜ ସମାନ କରାଇଛି ? ପୁଣି ୮୪ ଜନ୍ମ ପରେ ଏହିପରି ହେବ । ଶିବବାବା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରି ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କୁ ଏହିପରି କରାଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୋଇଛ । ଏବେ ନିଜ ମନକୁ ପଚାର ଆମେ ପବିତ୍ର ହୋଇଛୁ ? ଦୈବୀଗୁଣ ଧାରଣ କରୁଛୁ ? ପୁରୁଣା ଦେହକୁ ଭୁଲିଛୁ ? ଏହା ହେଲା ପୁରୁଣା ଜୋତା ଅର୍ଥାତ୍ ପୁରୁଣା

ଶରୀର । ଆତ୍ମା ପବିତ୍ର ହୋଇଗଲେ ଜୋତା ମଧ୍ୟ ଫାଷ୍ଟକ୍ଲାସ୍ ମିଳିବ । ଏହି ପୁରୁଣା ଶରୀର ଛାଡି ନୂଆ ଶରୀର ଧାରଣ କରିବ, ଏହି ଚକ୍ର ଘୂରି ଚାଲିଛି । ଆଜି ପୁରୁଣା ଜୋତାରେ ଅଛ, କାଲି ଏହିଭଳି ଦେବତା ହେବ । ବାବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଭବିଷ୍ୟତ ଅଧାକଳ୍ପ ନିମନ୍ତେ ବିଶ୍ୱର କ୍ରାଉନ୍ ରାଜକୁମାର ହେଉଛ । ସେହି ରାଜତ୍ୱକୁ ଆମଠାରୁ କେହି ମଧ୍ୟ ଛଡାଇ ନେଇପାରିବେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ବାବାଙ୍କ ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲିବା ଦରକାର ନା । ତେଣୁ ନିଜକୁ ପଚାର ଆମେ କେତେ ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ରହୁଛୁ ? କେତେ ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ହୋଇଛୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କରାଉଛୁ ? ଯିଏ କରିବ ସିଏ ପାଇବ । ବାବା ପ୍ରତିଦିନ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଖକୁ ମୁରଲୀ ମଧ୍ୟ ଯାଉଛି । ଆଚ୍ଛା ନ ମିଳିଲେ ମଧ୍ୟ, ୭ ଦିନ କୋର୍ସ ମିଳିଗଲା ନା । ବୁଦ୍ଧିରେ ଜ୍ଞାନ ଆସିଗଲା । ଆରମ୍ଭରେ ଭଟ୍ଟୀ ହୋଇଥିଲା ପୁଣି କେହି କଞ୍ଚା କେହି ପକ୍କା ବାହାରିଲେ କାହିଁକି ନା ମାୟାର ତୋଫାନ ମଧ୍ୟ ଆସୁଛି ନା । ୬-୮ ମାସ ପବିତ୍ର ହୋଇ ପୁଣି ଦେହ ଅଭିମାନରେ ଆସି ନିଜର ସର୍ବନାଶ କରି ଦେଉଛନ୍ତି । ମାୟା ବହୁତ ଜବରଦସ୍ତ ଅଟେ । ଅଧାକଳ୍ପ ମାୟାଠାରୁ ହାରିଛ । ଯଦି ଏବେ ବି ହାରିଯିବ ତେବେ ନିଜର ପଦ ହରାଇଦେବ । କ୍ରମଅନୁସାରେ ପଦ ବହୁତ ରହିଛି ନା । କେହି ରାଜା ରାଣୀ, କେହି ମନ୍ତ୍ରୀ, କେହି ପ୍ରଜା, କାହାର ହୀରା-ନୀଳାର ମହଲ ରହିଥାଏ । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ଦେଖ ରାଜାମାନେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କଠାରୁ କରଜ ନେଉଛନ୍ତି । ତେବେ ପ୍ରଜା ସାହୁକାର ହେଲେ ନା ରାଜା ? ଗୋଟିଏ କାହାଣୀ ରହିଛି, ଅନ୍ଧେରା ନଗରୀ — ଏହା ବର୍ତ୍ତମାନର କଥା । ଏବେ ତୁମର ନିଶ୍ଚୟ ରହିବା ଦରକାର ଯେ ଆମେ ବିଶ୍ୱର କ୍ରାଉନ୍ ପ୍ରିନ୍ସ ହେବା ପାଇଁ ପାଠ ପଢୁଛୁ । ଆମେ ବାରିଷ୍ଟର ଅଥବା ଇଞ୍ଜିନିୟର ହେବୁ, ଏକଥା କେବେ ସ୍କୁଲରେ କ'ଣ ଭୁଲିଯାଆନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ କେହି ଚାଲୁ-ଚାଲୁ ମାୟାର ତୋଫାନ ଲାଗିବା ଦ୍ୱାରା ପାଠପଢାକୁ ମଧ୍ୟ ଛାଡି ଦିଅନ୍ତି ।

ବାବା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଅନୁରୋଧ କରୁଛନ୍ତି — ଅମୃତ ସନ୍ତାନମାନେ, ଭଲ ଭାବରେ ପାଠ ପଢିଲେ ଭଲ ପଦ ପାଇପାରିବ । ବାବାଙ୍କ ଇଜ୍ଜତ ରଖ । ଯଦି ତୁମେମାନେ ଏପରି ଖରାପ କାମ କରିଲ ତେବେ ବାବାଙ୍କର ନାମ ବଦନାମ କରିବ । ସତ୍ୟ ପିତା, ସତ୍ୟ ଶିକ୍ଷକ, ସତଗୁରୁଙ୍କର ନିନ୍ଦା କରୁଥିବା ଆତ୍ମା ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେମାନେ ହୀରା ତୁଲ୍ୟ ହେଉଛ ତେଣୁ କଉଡି ପଛରେ ପଡିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ବ୍ରହ୍ମା ବାବାଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ୍କାର ହେଲା ଏବଂ ତୁରନ୍ତ କଉଡିକୁ ଛାଡି ଦେଲେ । କହିଲେ ଆରେ, ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ବାଦଶାହୀ ମିଳୁଛି ପୁଣି ଏହାକୁ କ'ଣ କରିବି! ସବୁ ଦେଇଦେଲେ । ଆମେ ବିଶ୍ୱର ରାଜତ୍ୱ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛୁ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛ ବିନାଶ ହେବାର ଅଛି । ଯଦି ଏବେ ନ ପଢିବ ତେବେ ଟୁଲେଟ୍ (ଅତି ବିଳମ୍ବ) ହୋଇଯିବ, ପରେ ପୁଣି ପଶ୍ଚାତାପ କରିବାକୁ ପଡିବ । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସବୁ ସାକ୍ଷାତ୍କାର ହେବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ଡାକୁଛ ମଧ୍ୟ ହେ ପତିତ-ପାବନ ଆସ । ଏବେ ମୁଁ ପତିତ ଦୁନିଆକୁ ତୁମ ପାଇଁ ଆସିଛି ଏବଂ ତୁମକୁ କହୁଛି ପବିତ୍ର ହୁଅ । ତୁମେ ପୁଣି ବାରମ୍ବାର ବିକାରଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଯାଉଛ । ମୁଁ ତ କାଳର କାଳ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନେଇଯିବି । ତେବେ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଯିବା ପାଇଁ ବାବା ଆସି ରାସ୍ତା ବତାଉଛନ୍ତି । ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ର କିପରି ଘୂରୁଛି । ଏହା ବେହଦର ଜ୍ଞାନ । ଯିଏ କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ଏହି ପାଠ ପଢିଥିଲେ ସେହିମାନେ ହିଁ ଆସି ପଢିବେ, ଏକଥା ମଧ୍ୟ ସାକ୍ଷାତ୍କାର ହେଉଛି । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ହୋଇଯାଉ ଯେ ବେହଦର ବାବା ଆସିଛନ୍ତି, ଯେଉଁ ଭଗବାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶିବା ପାଇଁ ଏତେ ଭକ୍ତି କରିଥିଲ ସେ ନିଜେ ଏଠାକୁ ଆସି ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି । ତେବେ ଏପରି ଭଗବାନ ପିତାଙ୍କ ସହିତ ଆମେ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବା ଉଚିତ୍ ନା । ଯଦି ପକ୍କା ନିଶ୍ଚୟ ଥିବ, ତେବେ କେତେ ଆନନ୍ଦରେ ଖୁସିରେ ଦୌଡି ଦୌଡି ଯାଇ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ମିଶିବେ । ଏହା କୌଣସି ଠକାମୀର କଥା ନୁହେଁ । ଏପରି ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କି ପବିତ୍ର ହେଉ ନାହାଁନ୍ତି, ପାଠ ଭଲ ଭାବରେ ପଢୁ ନାହାଁନ୍ତି, ବାସ୍ ଚାଲ ବାବାଙ୍କ ପାଖକୁ । ଏପରି ବୁଲାବୁଲି କରିବାକୁ ଆସିଯାଉଛନ୍ତି । ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି — ତୁମକୁ ଗୁପ୍ତରେ ନିଜର ରାଜଧାନୀ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ହେବ । ପବିତ୍ର ହେଲେ ହିଁ ତମୋପ୍ରଧାନରୁ ସତ୍ୱପ୍ରଧାନ ହୋଇପାରିବ । ଏହି ରାଜଯୋଗ ବାବା ହିଁ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ବାକି ସେସବୁ ତ ହଠଯୋଗୀ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ନିଶ୍ଚୟ କରି ମୋତେ ମନେପକାଅ । ଏହି ନିଶା ରଖ ଆମେ ବେହଦ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ବିଶ୍ୱର କ୍ରାଉନ ପ୍ରିନ୍ସ ହେବା ପାଇଁ ଆସିଛୁ ତେଣୁ ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲିବା ଦରକାର । କିନ୍ତୁ ମାୟା ଏପରି, ଯିଏକି ବୁଦ୍ଧିର ଯୋଗ ଭାଙ୍ଗି ଦେଉଛି । ଯେପରି ବାବା ସମର୍ଥ ସେହିପରି ମାୟା ମଧ୍ୟ ସମର୍ଥ ଅଟେ । ଅଧାକଳ୍ପ ରାମଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଚାଲୁଛି ଏବଂ ଅଧାକଳ୍ପ ରାବଣର ରାଜ୍ୟ ଚାଲୁଛି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ କେହି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ସଦା ସର୍ବଦା ଏହି ନିଶା ରହିବା ଉଚିତ୍ ଯେ ଆମେ ଆଜି ପାଠ ପଢୁଛୁ କାଲି ମୁକୁଟଧାରୀ ରାଜକୁମାର ରାଜକୁମାରୀ ହେବୁ । ନିଜ ମନକୁ ପଚାରିବା ଦରକାର — ମୁଁ ଏହିଭଳି ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛି ତ' ? ମୁଁ ବାବାଙ୍କୁ ସେତିକି ସମ୍ମାନ ଦେଉଛି ତ' ? ମୋର ପାଠ ପଢା ପ୍ରତି ସଉକ ଅଛି ତ' ?

(୨) ବାବାଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ ଗୁପ୍ତ ସହଯୋଗୀ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ ନିଜର ବ୍ୟାଗ୍ ବ୍ୟାଗେଜ୍ ଟ୍ରାନ୍ସଫର କରିଦେବାକୁ

ହେବ । କଉଡି ଅର୍ଥାତ୍ ବିନାଶୀ ପ୍ରାପ୍ତି ପଛରେ ସମସ୍ତ ନଷ୍ଟ ନକରି ହୀରା ତୁଲ୍ୟ ହେବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ସନ୍ତୁଷ୍ଟତାର ବିଶେଷତା ଦ୍ୱାରା ସେବାରେ ସଫଳତା ମୂରତ ହୋଇ ସନ୍ତୁଷ୍ଟମଣୀ ହୁଅ ।

ସେବାର ବିଶେଷ ଗୁଣ ହେଲା ସନ୍ତୁଷ୍ଟତା । ଯଦି ସେବା ନାମରେ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ଅଶାନ୍ତି ହେଉଥିବ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅଶାନ୍ତ କରୁଥିବ ତେବେ ଏଭଳି ସେବା ନକରିବା ଭଲ । ଯେଉଁ ସେବାରେ ନିଜ ପ୍ରତି ହେଉ ବା ସମ୍ପର୍କରେ ଆସୁଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କଠାରୁ ହେଉ ସନ୍ତୁଷ୍ଟତା ନାହିଁ ସେହି ସେବା କାହାକୁ ବି ଫଳ ପ୍ରାପ୍ତି କରାଇନଥାଏ । ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରଥମେ ଏକାନ୍ତବାସୀ ହୋଇ ସ୍ୱ-ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦ୍ୱାରା ସନ୍ତୁଷ୍ଟମଣୀର ବରଦାନ ପ୍ରାପ୍ତ କରି ତା'ପରେ ସେବା କର, ତେବେ ଯାଇ ସଫଳତା ମୂରତ ହୋଇପାରିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ବିଘ୍ନ ରୂପକ ପଥରକୁ ଭାଙ୍ଗିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ତାକୁ ଲମ୍ଫ ଦେଇ ଅତିକ୍ରମ କର ।

***** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି *****